

ELS EFECTES DE LA LOGICA

CONFERENCIA TELEFONICA
DEL NOCTURNO REDACTOR
A. P. C. E.
A. MADRID)
SIG: 1.26/929

El senyor Martínez de Velasco ha presentat avui dues dimissions: la seva i la del senyor Pita Romero, al qual el president del Consell ha estès la cessantia en una conversa amb els periodistes. Suposem la sorpresa que tindrà el senyor Pita Romero quan llegirà a la premsa que ha acabat d'aquesta manera la seva vida ministerial. Deixa d'ésser ministre sense cartera el jove advocat galleg, per lògica, és a dir, perquè deixa d'ésser-ho el senyor Martínez de Velasco. "Havent cessat un dels dos ministres sense cartera, el lògic és que també cessi l'altre", ha manifestat el senyor Lleroux. Plantejada en el terreny de la lògica, la situació política pot aclarir-se d'una manera sorprenent.

La nota publicada pel senyor Martínez de Velasco per explicar la seva decisió, es presta a diverses interpretacions lògiques. Hem de suposar que la censura permetrà els comentaris que la dita nota reclama, tota vegada que el seu autor ha deixat d'ésser ministre. El senyor Martínez de Velasco considera que les circumstàncies que li imposaren el sacrifici d'ésser ministre han desaparegut ja. A quines circumstàncies es refereix? No deu alludir segurament a successos que s'han produït després, i no abans, d'entrar en el ministeri, puix que, d'altra banda, el Govern no considera desaparegudes aquestes circumstàncies a judicar per la prórroga recent de l'estat d'excepció. Cal anotar, doncs, que el senyor Martínez de Velasco ha volgut referir-se a altres circumstàncies que un moment aconsellaren la formació d'un Govern majoritari i que ara potser aconsellen una altra cosa. Això es desprèn lògicament de la seva nota.

Una altra conseqüència lògica és que tant se val que el senyor Martínez de Velasco sigui ministre com que no en

sigui, perquè no hi ha cap necessitat de substituir-lo, i el mateix pot dir-se del senyor Pita Romero.

En realitat el cap dels agraris estava dimisit, com afirma en les seves declaracions, des de fa alguns dies, sent pal·la d'aquesta manera la seva disconformitat amb certs aspectes de la política cedista, especialment la realitzada pel ministre d'Agricultura.

El partit agrari és el refugi polític del vell caciquisme rural espanyol, i rebutja qualsevol innovació, malgrat es recolzi en encíclics, que hom pretengui portar al règim tradicional de la propietat de la terra. A moltes províncies espanyoles agraris i cedistes són adversaris irreconciliables, no solament per fetils competències de clientela, sinó perquè els primers consideren que aquests presten il·lur força política al servei d'una obra de govern que no s'adhi amb els seus principis feudals. Per als agraris el ministre d'Agricultura és una mena d'agent encobert de la revolució social.

Un altre motiu de disgust tenia el senyor Martínez de Velasco: quan arran dels successos d'octubre, va encarregar-se de l'Alcaldia de Madrid, a Aranda de Duero, el seu feude polític, van repetir les campanes. D'una plomada va deixar cessants, el senyor Martínez de Velasco, 1.300 obrers municipals per suposada adhesió al moviment revolucionari, i va cobrir les vacants, preferentment amb gent vinguda d'Aranda de Duero. Tota la població burgalesa va semblar que es burlava a Madrid. Tan generós era l'alcalde amb els nomenaments, que els feu en major nombre del que permetien els carracs, i fa pocs dies el senyor Salazar Alonso ha donat de baixa més de 500 funcionaris nomenats pel seu antecessor, i el senyor Martínez de Velasco va exterioritzar el seu disgust en veure d'a-cats d'aquesta manera els seus interessos electorals d'Aranda de Duero.

Home solemne i circumstect, el cap dels agraris ha cregut ara que ha arribat el moment de postar a la reserva, i a la reserva esperarà l'oportunitat d'ocupar càrrecs més amplis.